

Cesty

M. Nováčik "Maňas"

♩ = 230

D

Tak dáv - no už je to zná - me, od - ke - dy na - šu zem má - me,

A A⁷ D A D

že sa na nej ces - ty stre - ta - jú. Ná - ho - da sa

A

v kú - te ške - rí, na o - sud kto chce, nech ve - rí, že sa na nich

A⁷ D A D

du - še schá - dza - jú. Na ráz - ces - tí bý - va ne - kl'ud v nás,

D⁷ G D

či sa sto - pa s dá - kou spo - jí, či tam ta - ký kto - si sto - jí, s kým

Em A A⁷ D

dá sa bez veľ - kých re - či ísť. Vte - dy pad - lo a - ko zá - voj me - dzi

Hm A A D

na - mi pr - vé a - hoj. Ru - ku na - to a raz to mu - sí vyjsť. *Refrén* Pred se - bou

A D A

má - me ces - ty z vy - šľ'a - pa - nej trá - vy, ob - čas ich vid - no na dne šá - lok čier - nej

D Em A D G D

ká - vy, sú - mrak pa - dá. Te - šit' sa na šťas - tie, to uz šťas - tím bý - va.

A D A

Chu - dob - ný je ten, kto ne - ne - chá sa sní - vať a ne - hľ'a - dá.

2. Tak dávno už je to známe, odkedy našu zem máme, že sa na nej cesty stretajú.
 Pomedzi všedné dni a sviatky v kalendári kvitnú piatky, keď sa naše kroky schádzajú.
 Už od rána býva nekľud v nás, či to hudba s nami hrá sa, či to šťastím nazvať dá sa,
 že nás cesta vedie spolu do kopcov.
 Pokým v pohode si hráme, na ruke palec hore máme, radi pôjdeme len s nebom nad hlavou.